

ת"פ 37722/08/17 - מדינת ישראל נגד שמעון לוגסי,שלמה עידו - עניינו הסתיים

בית משפט השלום בתל אביב - יפו
ת"פ 37722-08-17 מדינת ישראל נ' לוגסי ואח'

9

לפני כבוד השופט איתן קורנהאוזר
המאשימה מדינת ישראל
ע"י ב"כ עו"ד ענבר סיימוס
נגד
הנאשם 1. שמעון לוגסי
ע"י ב"כ עו"ד אבי פינרסקי
2. שלמה עידו - עניינו הסתיים

גזר דין - לגבי הנאשם 1

רקע

1. הנאשם הודה בכתב אישום מתוקן במסגרת של הסכמה דיונית, והורשע בעבירות הבאות: שתי עבירות אספקת סם מסוכן, לפי סעיף 13 לפקודת הסמים המסוכנים (נוסח חדש) תשל"ג - 1973 (להלן: "**הפקודה**"); החזקת סם לצריכה עצמית, לפי סעיף 7(א)(ג) סיפא לפקודה.

בהתאם לעובדות כתב האישום, הנאשם נרשם לישומון "טלגרם" בו קיימת אפשרות ליצירת מסרים המוחקים את עצמם לאחר זמן נתון (להלן: "טלגרם"). בתאריך 30.7.2017, סיכם הנאשם עם אחר, באמצעות הטלגרם, כי יספק לו כ-5 גרם סם מסוג קנבוס, זאת לאחר שקיבל מהאחר מספר צילומים מזיהום. בהמשך, השאיר האחר כסף מזומן בסכום לא ידוע בכתובת מסויימת בגבעת שמואל, והנאשם או מי מטעמו השאיר במקום סם מסוג קנבוס בכמות שאינה עולה על 5 גרם.

במהלך חודש יולי 2017, סיפק הנאשם סם מסוג קנבוס לקטינה ילדית 1999, במשקל לא ידוע העולה על 1 גרם, זאת ללא תמורה.

בתאריך 30.7.2017, החזיק הנאשם בסם מסוג קנבוס במשקל נטו של 4.84 גרם לצריכתו העצמית.

2. בטרם נשמעו טיעונים לעונש, התבקש תסקיר שרות המבחן בעניינו של הנאשם. שרות המבחן סקר את נסיבות חייו של הנאשם, אשר שהה בילדותו במסגרות חוץ ביתיות בשל קשיים תפקודיים וכלכליים במשפחתו והחל להשתמש בסמים מסוג "נייס גאי" וקנבוס בגיל 17. הנאשם שוחרר משרות צבאי בשל אי התאמה, לאחר ריצוי מאסר בכלא צבאי. כיום הנאשם עובד בעבודות מזדמנות ומצוי בחובות לגורמים שונים, ובהם לגורמים שוליים מהם

לווה כספים עבור רכישת סמים. הנאשם קיבל אחריות חלקית בלבד לביצוע העבירות. שרות המבחן התרשם מהפגמת דפוסים שוליים ומדפוסים שימוש בעייתיים בסמים על ידי הנאשם, וביקש לרתום אותו להליך טיפולי על אף נסיון קודם בין השנים 2015-2016 במהלכו התקשה הנאשם בקשר טיפולי.

לאורך כשנה, ניתנו לנאשם הזדמנויות חוזרות ונשנות אך הנאשם לא ניצל אותן:

- תחילה, הופנה למסירת 6 בדיקות שתן אך מסר בדיקה אחת בלבד בה נמצאו שרידי סם. בית המשפט אישר דחיה על מנת לרתום את הנאשם להליך טיפולי.
- שרות המבחן ניסה לדרבן את הנאשם לפנות ליחידה להתמכרויות אולם הנאשם לא עשה כן. בנוסף, בוצעו נסיונות ליצור קשר עם הנאשם, לרבות זימון לפגישה באמצעות בא כוחו, אך ללא כל הצלחה תוך שהנאשם נמנע מליצור קשר עם שרות המבחן. לפיכך, התרשם שרות המבחן מסיכון להישנות ביצוע עבירות ונמנע מהמלצה שיקומית. בשל הנזקקות הטיפולית הממשית, הוחלט לאפשר לנאשם הזדמנות אחרונה לקשר טיפולי עם שרות המבחן, תוך הבהרה כי על הנאשם ליזום את יצירת הקשר.
- גם לאחר החלטה זו, התייצב הנאשם לפגישה אחת בלבד מתוך חמש במסגרת היחידה לטיפול בהתמכרויות ולאחריה ניתק את הקשר עם היחידה וכן עם שרות המבחן. בנוסף, הנאשם מסר שלוש בדיקות שתן אשר באחת מהן נמצאו שרידי סם. שרות המבחן שב וציין את חוסר המוטיבציה והבשלות מצד הנאשם להשתלב בהליך טיפולי וכן שב על בקשתו לסיים את ההליך ללא מעורבות שרות המבחן. על אף התנהלות זו והתייחסות בעייתית מצד הנאשם במהלך הדיון בבית המשפט, הוחלט כי בשל נסיבות האישיות המורכבות תינתן לו הזדמנות נוספת.
- על אף שלל ההזדמנויות, הנאשם נמנע שוב מליצור קשר עם גורמי הטיפול. בשיחה שיזם שרות המבחן מסר הנאשם כי אינו פנוי לשוחח, ועל אף בקשת שרות המבחן כי יצור קשר בהמשך - לא עשה כן. באופן דומה, ניתק הנאשם קשר עם היחידה להתמכרויות. שרות המבחן שב על התרשמותו מחוסר מוטיבציה מצד הנאשם לקבלת טיפול במצבו ההתמכרותי, חוסר בשלות להשתלב בהליך שכזה וכן סיכון הקיים להישנות עבירות דומות.

תמצית טיעוני הצדדים

3. ב"כ המאשימה הפנתה לנסיבות ביצוע עבירות אספקת הסם, לכך שאחת בוצעה באמצעות יישומון הטלגרם ובתמורה כספית ואילו האחרת בוצעה כלפי קטינה. לאחר שציינה את הערכים שנפגעו והציגה פסיקה, עתרה ב"כ המאשימה לקביעת מתחם ענישה הנע בין שמונה חודשי מאסר בעבודות שרות ועד ל- 18 חודשי מאסר בפועל. בהתחשב בעברו הפלילי של הנאשם ובחוסר שיתוף הפעולה עם שרות המבחן, ביקשה למקם אותו במרכז מתחם הענישה וכן להטיל ענישה נלווית. לגבי טענת ב"כ הנאשם להקלה בשל פגמים שנפלו במהלך החקירה, טענה ב"כ המאשימה כי במסגרת ההסדר אליו הגיעו הצדדים נשקלו פגמים אלה בדרך של תיקון כתב האישום וכי אין לתת להם משקל נוסף כעת. עוד הוסיפה כי לא עלתה כל טענה שהחומרים אשר הוצאו ממכשיר הטלפון אינם אותנטיים.

4. ב"כ הנאשם טען כי העבירות בהן הורשע הנאשם מצויות ברף הנמוך של עבירות הסמים זאת לאור הכמות

הנמוכה, העובדה שרוכש הסם אחז ברישיון לשימוש בקנבוס רפואי וכן גילה הסמוך לבגירות של מקבלת הסם אשר הנאשם לא היה מודע לגילה. לטענתו, מתחם הענישה צריך להתחיל במאסר מותנה ולהסתיים במאסר בעבודות שרות. לגבי מיקום הנאשם בתוך המתחם, הדגיש ב"כ הנאשם את נסיבות חייו הקשות של אשר הביאו אותו לביצוע העבירות. בנוסף, טען כי יש להקל בעונשו של הנאשם לאור פגם שעלה בחיפוש במכשיר הסלולרי שלו וכן פגיעה בזכותו לחיפוש בנוכחות שני עדים. לפיכך, עתר להסתפק במאסר מותנה, ולחילופין במאסר קצר שירוצה בעבודות שרות.

5. הנאשם בעצמו הביע צער על מעשיו, טען כי חלף זמן רב מאז וכיום הוא אדם אחר העובד למחייתו, נשוי לאישה בהריון, ומבקש לשוב לחייו. לדבריו, יש לוותר לו, ואין כל מקום לטיפול אלא למתן חופש לעבודה לשם פרנסת משפחתו, כאשר בשל נסיון להשתלב בטיפול פוטר מעבודה.

מתחם העונש ההולם

6. פגיעתם של סמים מסוכנים היא בעלת רבדים רבים - החל מהפגיעה בצרכן הסם, דרך הפגיעה במרקם משפחתו הקרובה ועד לסביבה הרחוקה יותר הנפגעת לא פעם מביצוע עבירות שנועדו לסייע במימון צריכת הסם. עבירת אספקת סם מסוכן מהווה חוליה משמעותית בשרשרת הפצת הסמים ואף המחוקק לא ראה להבחין בין עבירה זו לבין עבירת הסחר בסם מסוכן בקביעת הוראת חיקוק נפרדת או בקביעת העונש המירבי. לפיכך, הפסיקה שבה וקראה להחמיר בענישה בעבירות אלה לשם מלחמה בנגע הסמים ויצירת הרתעה.

7. בחינת מתחם הענישה מחייבת תחילה קביעה האם מדובר ב"אירוע" אחד, או שמא מדובר במספר אירועים המחייבים קביעת מספר מתחמי ענישה. סוגיה זו יש לבחון בהתאם למבחן "הקשר ההדוק" (ע"פ 4910/13 ג'אבר נ' **מדינת ישראל**, (29.10.2014)).

בנסיבות המקרה הנדון, מדובר בשני מקרים של אספקת סם מסוג קנבוס, בכמות קטנה ובסמיכות זמנים. בנוסף, ביום ביצוע אחת מעבירות אלה נתפס בידי הנאשם סם מאותו סוג לצריכתו העצמית. לפיכך, אני מוצא כי מדובר במספר עבירות המהוות חלק מאותה "תכנית עבריינית" ומתקיים ביניהן קשר הדוק באופן בו יש לראותן כ"אירוע" אחד. יש לציין כי רף הענישה המכסימלי הרלוונטי בעת קביעת מתחם ענישה ביחס ל"אירוע" אחד, מורכב מצרף העונשים המירביים שניתן להטיל בגין כל אחד מהמעשים (ע"פ 3614/14 **גיא פן נ' מדינת ישראל**, פסקאות 140-141 (29.6.2015)).

עבירת אספקת סם מסוכן היא עבירה לה מנעד רחב ביותר של נסיבות - החל מסוג הסם, היקף האספקה, גובה התמורה, זהות ה"לקוח" ועוד. כך, ניתן למצוא בפסיקה מנעד רחב מאד של ענישה, בהתאם לנסיבות המקרה ולנסיבותיו של מבצע העבירה. מגמת הפסיקה הנוהגת ביחס למקרה אחד של אספקה בתמורה כספית ברף נסיבות שאינו חמור, היא הטלת מאסר למשך מספר חודשים שיכול וירוצה בעבודות שרות (רע"פ 5731/21 **ואסים אבו סרחאן נ' מדינת ישראל**, (22.8.2021); רע"פ 2309/21 **מקסים ז'גסטיסקי נ' מדינת ישראל**, (8.4.2021). יצוין כי אף בפסיקה אליה הפנה ב"כ הנאשם, אין מדובר ברף שונה).

לגבי עבירת החזקת סם לצריכה עצמית, רף הענישה המקובל הוא הטלת מאסר מותנה, כאשר בנסיבות בהן מדובר בכמות כה קטנה של סם מסוג קנבוס - קשה למצוא מקרים בהם מוגש כתב אישום כשעבירה זו עומדת לבדה.

יש לציין כי אין זהות בין מתחם העונש ההולם, המגלם הכרעה ערכית המבוססת על שיקולים שונים, לבין מדיניות הענישה הנוהגת המהווה אך את אחד משיקולים אלה (ע"פ 322/16 פלוני נ' מדינת ישראל, פסקה 5 (9.10.2016)).

בחינת נסיבות המקרה הנדון מעלה כי באחד המקרים עשה הנאשם שימוש ביישומון אשר יקשה על זיהוי, וכן קיבל תמורה כספית באותו מקרה. בנוסף, במקרה האחר, סיפק הנאשם סם לקטינה. לצד זאת, יש לתת משקל לכך שמדובר בכמויות סם קטנות ביותר, וכן כי הקטינה היתה על סף בגירות בעת ביצוע העבירה באופן בו לא יוחסה לנאשם עבירת הדחת קטין. עבירת החזקת הסם לצריכה עצמית, בנסיבותיה, אינה משפיעה על קביעת מתחם הענישה.

לאחר ששקלתי את כל האמור לעיל, אני קובע כי מתחם הענישה במקרה זה נע בין מספר חודשי מאסר שיכול וירוצו בעבודות שרות ועד ל-12 חודשי מאסר, זאת לצד ענישה נלווית של מאסר מותנה, קנס ופסילת רישיון.

העונש המתאים

8. הנאשם צעיר יליד 1996, הודה בבית המשפט במהלך שמיעת הראיות. בעברו הרשעות בגין עבירות החזקת סם לצריכה עצמית, רכוש, אלימות והפרת הוראה חוקית.

לנאשם ניתנו הזדמנויות רבות להירתם להליך טיפולי במסגרת שרות המבחן וכן במסגרת היחידה להתמכרויות, אולם הנאשם לא ניצל זאת ואף נמצא כי המשיך להשתמש בסמים. התנהלות הנאשם מעידה כי אינו מבין עד כה את חומרת מעשיו ומקל ראש בהם. באופן דומה, נסיון לבחון אפשרות של ביצוע עבודות שרות על ידי הנאשם לא צלח, בשל חוסר שיתוף פעולה מצדו. בנסיבות אלה, יש למקם את הנאשם במרכז מתחם הענישה.

9. ב"כ הנאשם הפנה בטיעונו לכך שהחיפוש במכשיר הטלפון של הנאשם בוצע שלא בנוכחות שני עדים, על אף שהדבר לא הותר בצו החיפוש. ב"כ המאשימה לא חלקה על קיומו של פגם זה, אולם טענה כי הדבר נלקח בחשבון בעת תיקון כתב האישום. עיון בכתב האישום המתוקן מעלה כי התיקון בוצע ביחס לעבירה אותה ביצע הנאשם 2 בלבד, כך שיש לבחון כעת את המשקל שיש לתת לפגם זה. מדובר בחיפוש במכשיר הטלפון של הנאשם, בהתאם לסמכות שניתנה למשטרה בצו שיפוטי, אולם החיפוש עצמו בוצע באופן הפוגע בתחושות הצדק וההגנות. כך, אין מדובר בחיפוש שנערך ללא סמכות מהותית לביצועו בצו בית משפט, חיפוש אשר פגיעתו קשה יותר, אולם די בפגיעה האמורה בזכות הנאשם לשני עדים במהלך החיפוש על מנת להביא להקלה בעונשו, כפי שצוין לגבי חיפוש בבית ללא נוכחות עדים:

"דרישה זו אינה פורמאלית גרידא, אלא מכוונת להגשים תכליות מהותיות חשובות, שעניין שמירה על פרטיות והבטחת האמינות והניטרליות בביצוע החיפוש. יש אפוא מקום לכך שהפרה של חובה זו, ולא כל שכן ללא סיבה נראית לעין, תובא בחשבון בשלב גזר הדין, על בסיס העיקרון של הגנה מן הצדק, שלעיתים משפיע רק בשלב העונש"

(ע"פ 482/20 כסאב מטר נ' מדינת ישראל, פסקה 2 בפסק דינה של כב' השופטת ברק-ארז (4.6.2020)).

בהתחשב בכל האמור לעיל, ומתן משקל לפגם שנפל באופן החיפוש במכשיר הטלפון של הנאשם, יש להקל מעט בעונשו ולמקמו ברף נמוך יחסית של מתחם הענישה זאת ביחס לתקופת המאסר.

לאור אופי העבירה של אספקת סם בתמורה, אני מוצא כי יש להטיל על הנאשם קנס כספי, לגביו אתחשב במצבו הכלכלי כפי שבא לידי ביטוי בטיעוניו. אשר לסוגית פסילת רישיון, הרי שלנוכח האמור בתסקירי שרות המבחן, לרבות ההתייחסות לדפוסי שימוש בעייתיים בסמים, יש מקום לפסילת רישיון בפועל.

10. לאחר ששקלתי את כל האמור לעיל, החלטתי להטיל עליו את העונשים הבאים:

- א. מאסר למשך ארבעה חודשים.
- ב. מאסר למשך שלושה חודשים אותו לא ירצה אלא אם יעבור תוך שלוש שנים עבירה מסוג עוון על פקודת הסמים.
- ג. מאסר למשך שישה חודשים אותו לא ירצה אלא אם יעבור תוך שלוש שנים עבירה מסוג פשע על פקודת הסמים.
- ד. קנס בסך 1,500 ₪ או שבוע מאסר תמורתו. הקנס ישולם עד ליום 1.5.22.
- ה. אני פוסל את הנאשם מלהחזיק ברישיון נהיגה למשך שישה חודשים.
- ו. פסילת רישיון למשך שישה חודשים וזאת על תנאי שלא יעבור עבירה על פקודת הסמים במשך שלוש שנים.
- ז. ניתן צו להשמדת הסמים.

זכות ערעור כחוק לבית המשפט המחוזי.

ניתן היום, ד' אדר ב' תשפ"ב, 07 מרץ 2022, במעמד הצדדים.